

Filozofskom fakultetu
Izbornom veću

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 04.05.2022.		
Орг. јед.	Број	Прилог
	733/1	

Predmet: Odgovor na Žalbu dr Aleksandra Lukića Senatu Univerziteta u Bogradu na Odluku Veća naučnih oblasti društveno-humanističkih nauka (od 29. 03. 2022. god.) za izbor docenta za užu naučnu oblast Opšta filozofija – težište istraživanja: antička filozofija, novovekovna filozofija i savremena filozofija 19. 20. i 21. veka.

Dr Lukić u svojoj Žalbi u osnovi ponavlja isto ono što je izložio u Prigovoru koji je na Izveštaj Komisije za izbor uputio Izbornom veću Filozofskog fakulteta u Beogradu. I ovde tvrdi da je Komisija u svom Izveštaju napravila „stručno-materijalnu grešku“ time što smatra da nemačka klasična filozofija „ne spada u istorijsko-filozofske periode za koje je konkurs raspisan“. Kolega navodi izvestan broj istorijsko-filozofskih klasifikacija prema kojima nemačka klasična filozofija spada u novovekovnu filozofiju. Moguće je sačiniti i drugačije klasifikacije, ali to ovde nije od značaja. Naime, gore navedena težišta istraživanja definisana su prema zasebnim kursevima (predmetima) koji se na Odeljenju za filozofiju drže, prema toj klasifikaciji, ne samo u skladu sa poslednjom akreditacijom, nego i decenijama unazad, novovekovna i klasična nemačka filozofija izdvajaju se kao zasebni kursevi iz istorije filozofije.

Dr Lukić je i osnovne i doktorske studije završio na Odeljenju za filozofiju Filozofskog fakulteta. On sasvim sigurno zna da se na Odeljenju za filozofije Klasična nemačka filozofija obrađuje kao zaseban kurs/predmet, nezavisno od predmeta Novovekovna filozofija. On, takođe, sigurno zna da se konkursom bira docent za držanje nastave iz precizno određenih predmeta, a ne iz ovako ili onako klasifikovanih perioda istorije filozofije. Iz rečenog se jasno može zaključiti da dr Lukić nije mogao biti u zabludi u pogledu kurseva ili predmeta za koje je raspisan konkurs.

Neosnovana je tvrdnja dr Lukića da jedino njegova doktorska disertacija spada u istoriju filozofije. Disertacija kolege Vuletića tiče se savremene filozofije, a koleginice Plečaš antičke. Prigovor dr Lukića zasniva se na pretpostavci o nekom neobičnom kriterijumu prema kojem razmatranja tema iz etike ili razmatranja vezana za problem percepcije, ne bi spadala u istorijsko-filozofske teme. Iako je jedan od članova Komisije (prof. dr. Drago Đurić) bio mentor dr Lukiću, Komisija (uključujući i mentora) smatra da su disertacije ostala dva kandidata, ne samo relevantne za istoriju filozofije, nego i kvalitetnije, a u tom pogledu izdvaja se disertacija dr Vuletića.

Dr Lukić u Žalbi neprimereno koristi blagonaklonost i učtivost profesora Đurića time što je prihvatio da govori na promociji njegove objavljene disertacije, kao i njegovo učešće u Komisiji za Lukićev izbor u zvanje naučnog saradnika. U skladu sa činjenicom da je bila reč o promociji, a ne nekom kritičkom razgovoru o knjizi, je i izvestan pozitivan ton u govoru o njoj, a u skladu sa činjenicom da je Komisija za pisanje Izveštaja za izbor u zvanje naučnog saradnika bila krajnje predusretljiva u pogledu šansi da dr Lukić bude i izabran u to zvanje ide i pozitivan ton tog Izveštaja. Trebalo bi imati na umu činjenicu da u ovom tipu Izveštaja nema protivkandidata.

Dr Lukić u svojoj Žalbi pominje činjenicu da je profesor Đurić jedan od radova dr Vuletića u jednom drugom Izveštaju „izrazito negativno ocenio“. Reč je o radu: Arsenijević, M., Popović, S. i Vuletić,

M., „Anaxagoras, the Thoroughgoing Infinitist: The Relation between his Teachings on Multitude and on Heterogeneity“, European Journal of Analytic Philosophy 51 (1) 2019, 35-69. To što su na neki rad iznesene primedbe ne implicira da je on u celini loš, a posebno da je lošiji od radova dr Lukića; štaviše, taj rad je, bez obzira na neke nedostatke, mnogo kvalitetniji od njegovih radova.

Dr Lukić u svojoj Žalbi zamera Komisiji da je dala prednost kandidatu koji već radi na Odeljenju za filozofiju, a da profesor Đurić u jednom drugom Izveštaju takvom kandidatu nije dao prednost. To ne diskredituje ovaj Izveštaj. Uostalom, Komisija pri odmeravanju kandidata u ovom Izveštaju činjenici da je dr Vuletić već zaposlen na Odeljenju za filozofiju ne pridaje nikakav značaj, kao što to nije bio slučaj ni u drugom Izveštaju na kojeg kandidat u svojoj Žalbi ukazuje. Prema tome, činjenice koje se u Žalbi iznose upućuju na zaključak koji je suprotan onome kojeg izvodi dr Lukić.

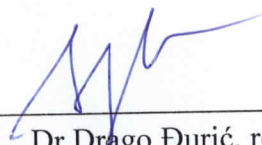
Dr Lukić iznosi i primedbu vezanu za odnos broja objavljenih radova i radova eksplicitno navedenih u Izveštaju. Ukoliko bi broj objavljenih radova bio presudno važan, onda ne bi bilo potrebe za stručnom komisijom: dovoljno bi bilo da neko iz administracije uporedi brojeve. Komisija ja pri donošenju odluke imala u vidu sve u konkursnoj dokumentaciji navedene radove, a ne samo one nominalno navedene u Izveštaju. Ali, ako i to imamo u vidu onda bi trebalo navesti činjenicu da je dr Lukić od jednog protivkandidata stariji 10, a od drugog 17 godina, i da su oni svoje radove, koji su kvalitetiji, objavili za značajno kraće vreme. Ovde nije reč, kako u Žalbi stoji, o „izazivanju i podsticanju neravnopravnosti“ u pogledu „starosne dobi“. Rečenica u kojoj se pominju godine je kondicionalna i vezana je za Lukićevo insistiranje na broju objavljenih radova.

Dr Lukić ima primedbe vezane i za radno iskustvo. Komisija je imala u vidu činjenicu da se bira docent na Odeljenju za filozofiju i da nije bez značaja predavčko iskustvo vezano za studente filozofije. U prilog ocene Komisije ide i činjenice da je pristupno predavanje dr Lukića bilo značajno slabije od predavanja ostala dva kandidata, a očekivalo bi se, kako nam on izgleda sugerise, da njegovo dugogodišnje iskustvo u gimnazijama i na visokoj školi dođe do izražaja i na pristupnom predavanju.

Komisija smatra da su ocene dr Lukića da je Izveštaj „izaziva i podsriče neravnopravnost“ u pogledu „starosne dobi“ da je „neobjektivan“, „diskriminatoran“, „površan i netačan“, „sa stručne strane pogrešan“, „nedosledan izloženim ocenama u prethodnim izveštajima“ neutemeljene. Zbog toga smatramo da je Žalba dr Aleksandra Lukića Senatu Beogradskog Univerziteta na odluku Veća naučnih oblasti društveno-humanističkih nauka (od 29. 03. 2022. god.) neutemeljena i da bi Senat trebalo da je odbaci kao neosnovanu.

Beograd, 22. 04. 2022.

Članovi komisije:

Dr Drago Đurić, redovni profesor
Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu

Dr Milica Smajević Roljić, docent

Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu

Dejan Vuk Stanković

Dr Dejan-Vuk Stanković, vanredni profesor

Učiteljski fakultet, Univerzitet u Beogradu